

Det kongelige landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007
0030 OSLO

Løten den, 11.05.2006
Løpenr. 3611/06
Arkivkode LAN 0/0
Saksbeh: SIWI

MELDING OM VEDTAK

De underrettes herved om at det er fattet følgende vedtak fra møtet i

Driftsutvalget den 09.05.2006

SAK nr.26/06:

HØRING AV FORSLAG TIL ENDRING AV LOV OM VETERINÆRER OG ANNET DYREHELSEPERSONELL

Løten kommune anser ikke uten videre veterinærtjenesten for å være en naturlig kommunal oppgave.

For kommuner flest vil en regional løsning være naturlig og da vil et fortsatt statlig ansvar være mer naturlig.

Dersom reformen likevel skulle bli vedtatt, vil det være en forutsetning at kommunens driftsmessige og administrative utgifter kompenseres full ut.

Det er også en forutsetning at det ryddes opp i de avtalemessige forholdene med veterinærene før en slik oppgaveoverføring evt. finner sted.

Rett utskrift.

Gaute Arneson
Rådmann

Wenche Oterholm
Politisk sekretær

Vedlegg: Samlet saksfremlegg

Kopi til: Saksbehandler

Landbruks- og matdep.	
2006/143	117
1. MAI 2006	
MBB	713
Kopier	Avskr.

Samlet saksfremstilling

Arkivsak: 06/968

Saknr 26/06
Utvalg Driftsutvalget

Møtedato
09.05.2006

Løpenummer: 2846/06
Saksnummer: 06/968
Arkivkoder: LAN 0/0

Saksframlegg LØTEN KOMMUNE

Saksbehandler: Stein Inge Wien

HØRING AV FORSLAG TIL ENDRING AV LOV OM VETERINÆRER OG ANNET DYREHELSEPERSONELL

Rådmannens forslag til vedtak

Løten kommune anser ikke uten videre veterinærtjenesten for å være en naturlig kommunal oppgave.

For kommuner flest vil en regional løsning være naturlig og da vil et fortsatt statlig ansvar være mer naturlig.

Dersom reformen likevel skulle bli vedtatt, vil det være en forutsetning at kommunens driftsmessige og administrative utgifter kompenseres full ut.

Det er også en forutsetning at det ryddes opp i de avtalemessige forholdene med veterinærene før en slik oppgaveoverføring evt. finner sted.

Trykte vedlegg

Høringsbrev fra landbruks- og matdepartementet	Vedlegg 1
Høringsnotat om endring av lov 15. juni 2001 nr 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell	
Kommentarer til forslaget fra Den norske veterinærforening	Vedlegg 2

Fakta:

Landbruks- og matdepartementet har sendt forslag til endring av lov av 15. juni 2001 nr 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell ut til høring, med frist 15. mai.

Dyrehelsepersonelloven danner det lovmessige grunnlaget for veterinærvirksomhet i Norge.

Loven fastsetter både bestemmelser om dyrehelsepersonellens yrkesutøvelse og bestemmelser som angår tilgjengelighet av tjenester fra slikt personell.

Departementet ønsker at kommunene fra 2007 skal overta ansvaret for å ha en tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell, samt ansvaret for den kliniske veterinærvakta*. Landbruks- og matdepartementet ønsker at bestemmelser som angår tilgjengelighet av tjenester for brukere forvaltes så nær dem det gjelder som mulig. I dag er det staten som har ansvaret for å sikre en landsdekkende dyrehelsetjeneste. Skal dette endres er det behov for en lovendring.

*(tjenesteyting fra selvstendig næringsdrivende veterinærer til dyreeiere)

Det er § 1 annet ledd som i dag sier at staten har det overordna ansvaret for å sikre en landsdekkende dyrehelsetjeneste. Det foreslås nå at denne oppheves. Videre foreslås det en ny bestemmelse i § 3 a, som overfører ansvaret til kommunen. Lovens § 26 om klinisk vakt regulerer i dag ordninga der staten har ansvaret og samtidig gir bestemmelser for forhandlingene med yrkesorganisasjonene. Også § 26 foreslås opphevet.

Grunnlaget for veterinærtjenester i distriktene er endret av forskjellige årsaker som strukturendringer i landbruket, økonomiske forhold og at den gamle ditriktsveterinærordningen er borte.

Det såkalte Sagelvmø-utvalget foretok i 2004 en vurdering av hvordan en tilfredsstillende veterinærordning kunne opprettholdes i aktuelle områder.

Utvalget konkluderte slik:

"Utvalget mener at de utfordringer en står overfor med hensyn til å få en tilfredsstillende veterinærdekning i alle deler av landet, best kan løses ved at tilgangen på kliniske veterinærtjenester gjøres til et kommunalt ansvar. Utvalget tilrår derfor at kommunene gis ansvar for at det finnes en tilfredsstillende veterinærdekning. Utvalget mener det i den sammenheng vil være nødvendig at også det statlige ansvaret for den kliniske veterinærvakten legges til kommunal sektor. "

Utvalget skrev følgende om lokal tilpasning og interkommunalt samarbeid:

"Arbeidsgruppen mener de enkelte kommunene vil være de beste til å vurdere hvordan tilfredsstillende klinisk veterinærdekning skal opprettholdes i området. Arbeidsgruppen mener derfor at kommunene bør gis stor frihet i hvordan de velger å benytte de økonomiske midlene som stilles til rådighet. Eksempelvis kan det tenkes tilsatt kommuneveterinærer i hele eller delte stillinger i noen kommuner, mens andre kommuner ser det som mest hensiktsmessig å yte driftstilskudd til veterinærer i området. I tråd med de eksisterende veterinærområder bør de respektive kommuner oppfordres til et utstrakt interkommunalt samarbeid for å best mulig utnytte de økonomiske ressurser som gjøres tilgjengelig for klinisk veterinærtjenester. "

Rådmannens vurdering og konklusjon

I Løten er det omlag 115 gardsbruk med husdyr. I tillegg er det mange hunder og andre dyr i gruppen kjæledyr. Kommunen er opptatt av at disse forskjellige brukergruppene skal ha tilgang til en god veterinærtjeneste for å sikre at dyr ikke lider.

Det er 4 veterinærer som deler vakttjenesten i Løten, Hamar, Stange og søndre deler av Ringsaker. De har fått til et bra vaktopplegg som fungerer tilfredsstillende for både veterinærene og brukere av veterinærtjenester.

I forslaget til lovendring er det ikke sagt noe om hvilke krav som skal stilles til den kommunale veterinærtjenesten. Situasjonen hittil er at det offentlige ansvaret for veterinærvakt og veterinærdekning tilligger staten. Ansvaret er klargjort gjennom utviklet praksis ved den tidligere gjeldende distriktsveterinærordningen. Men det er i dag store reelle uklarheter om hvor langt det offentlige ansvaret skal trekkes. Dette er blant annet nylig kommet til uttrykk i betydelig uenighet mellom departementet som veterinærmyndighet og yrkesutøverne i forbindelse med vaktordninger.

Departementets forslag betyr at det blir opp til den enkelte kommune å avgjøre hva som vil være "tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell" slik det er uttrykt i lovforslaget

Kommunens jordbruks gir slik vurdering til rådmannen:

Jordbrukssjefen mener dette er uheldig fordi statlig myndighet bør bære fram og fastlegge hva en her vil ha som klargjørende norm. Dette er i tillegg til det prinsipielle hensynet til ryddighet, også en praktisk sett avgjørende betingelse for at kommunene skal kunne vurdere kostnadene som en slik reform ville bety. Dette settes ingen minstestandard for ordninga, noe som gir mulighet for store forskjeller kommunene/regionene i mellom. Ordninga vil derfor være prisgitt den enkelte kommune sine prioriteringer. Kommuner i distriktene med lavt dyretall og lange avstander vil få ei mer kostbar løsning for å opprettholde et godt tilbud. Har kommunen i tillegg dårlig råd,

vil ordninga konkurrere med andre velferdstilbud den dagen overføringene kun blir en del av rammetilskuddet. Det blir tøft å opprettholde et godt veterinærtilbud, når tilbudet veies opp mot sjukehjemsplasser og skoletilbudet i kommunen.

Hvis lovendringen blir gjennomført vil det føre til vesentlige økonomiske forpliktelser for den enkelte kommune. Det må da forutsettes at det gis full kompensasjon for dette.

I høringsnotatet fra departementet er dette beskrevet slik:

”Regjeringen har en ambisjon om at alle nye oppgaver som pålegges kommunal sektor skal være fullfinansiert. Landbruks- og matdepartementet tar sikte på at både midlene til klinisk veterinærvakt (kapittel 1115 post 70) og midler knyttet til det nye ansvaret for tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell skal innlemmes i rammetilskuddet til kommunene, evt. etter øremerking av tilskuddet i en overgangsperiode.”

Departementet legger m.a.o. opp til den finansieringsløsningen som er vanlig i fbm. oppgaveoverføring. Det er en ikke uvanlig oppfatning fra kommunalt hold, at slike ordninger vannes ut og at kommunen ikke får kompensert fullt ut merkostnaden ved slike ansvarsovertakelser. Rådmannen finner det riktig å understreke at en - også på lang sikt - fullverdig finansiell dekning av ansvarsovertakelsen bør være en forutsetning for evt. kommunal overtakelse.

I tillegg til at en evt. reform må sikres økonomisk, må det gjøres en vurdering av hensiktsmessigheten av reformen. I store deler av landet vil det ikke være rom for en full kommunal veterinærtjeneste og ordningen må løses interkommunalt. Vi står da overfor den ressurskrevende oppgaven det er å etablere ordningen og det demokratiske underskuddsproblemet som er forbundet med interkommunale ordninger.

Rådmannen finner det for øvrig naturlig å stille spørsmål ved om ikke dette ansvaret naturlig kunne ha vært tillagt Mattilsynet etter den betydelige faglige opprustningen og den regionaliserte organiseringen dette har fått.

Rådmannen er av den oppfatning at det ikke uten videre er naturlig å legge ansvaret for veterinærtjenesten til kommunene. Faglig og administrativt er nok de fleste kommune i stand til å overta ansvaret, det er ikke et mer krevende ansvar å forvalte enn mange av de oppgavene kommunen har i dag. Men når det allerede i utgangspunktet ligger til rette for å bli en tjeneste som må organiseres regionalt, så finner ikke rådmannen dette uten videre naturlig.

Rådmannen forutsetter også at staten rydder opp i avtaleforholdene med veterinærene før en oppgaveoverføring finner sted. Kommunen kan ikke arve slike konflikter med veterinærene som vi var vitne til i fjor.

Utskrift til: Det kongelige landbruks- og matdepartementet

Driftsutvalgets vedtak:

Løten kommune anser ikke uten videre veterinærtjenesten for å være en naturlig kommunal oppgave.

For kommuner flest vil en regional løsning være naturlig og da vil et fortsatt statlig ansvar være mer naturlig.

Dersom reformen likevel skulle bli vedtatt, vil det være en forutsetning at kommunens driftsmessige og administrative utgifter kompenseres full ut.

Det er også en forutsetning at det ryddes opp i de avtalemessige forholdene med veterinærene før en slik oppgaveoverføring evt. finner sted.

Driftsutvalgets behandling:

Rådmannens forslag til vedtak ble enstemmig vedtatt.
